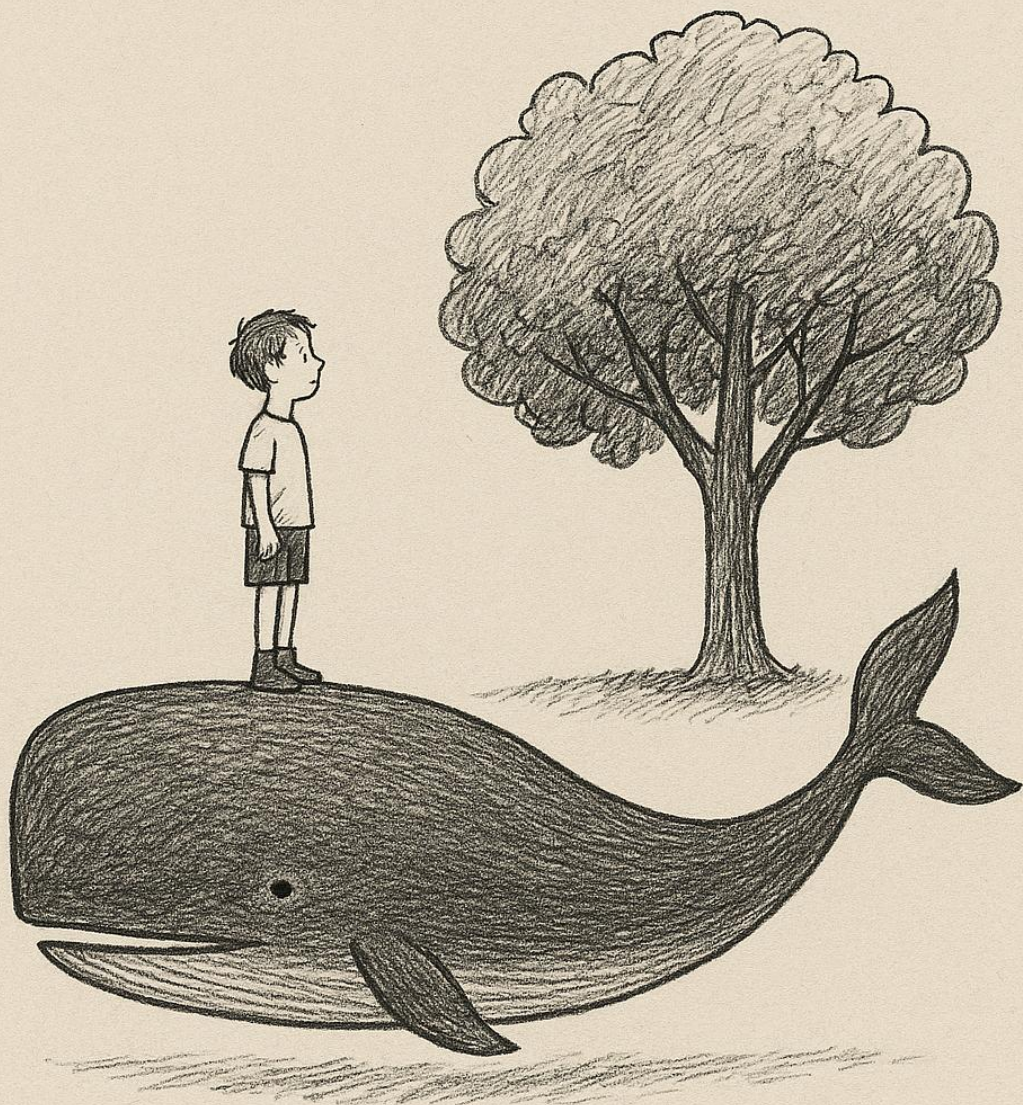

EEN JONGEN EN DE WALVIS

ILONA TONNAER

Een Jongen en de Walvis

Copyright © 2025 by Ilona Tonnaer

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise without written permission from the publisher. It is illegal to copy this book, post it to a website, or distribute it by any other means without permission.

First edition

This book was professionally typeset on Reedsy.

Find out more at reedsy.com

*voor Juun Jonas Janssen
van je moeder*

wat is de wereld toch groet
als ik mien oege sloet

- Auto Vleegtuug, Rowwen Heze

1

dit is Jonas

Dit is Jonas.

Hij woont in een huis
In een dorpje aan zee
Al zo lang als hij weet

En dat is heel lang
Wel vijf jaren vol!
Een hele hand vingers,
Zo groot is hij al.

Toen op een dag,
gebeurde er iets
zó uit het niets;
Hij liep op het strand
en wat hij daar vond?

Een flesje lag daar, in de blinkende zon
Eentje van glas, heel groen en heel rond
Met midden er in,
Eén enkele zin:

HEL PONS JONAS, DER EGEN IS OP
GROET JESUIT DE GROTE STAD

Wat zou dat nu wezen?

Een hele reeks letters

Hij kon ze nét lezen

Maar wat moest hij nu?

Naar de stad om te helpen?

Ik dacht het mooi niet.

‘Geen zin in’, zei Jonas

en vervolgde zijn pas.

DIT IS JONAS

(hoe ziet Jonas er uit? Teken hem hier)

2

Hij draaide zich om

Hij draaide zich om en zag toen iets groots!
TOEET TOEET klonk de hoorn van de boot
‘Zo, dat is een joekel’, dacht Jonas en zwaaide
‘Kom je mee op de boot?’, klonk het over de golven
Ja hij hoorde het goed, niet te geloven!

Hij mee op een boot?
Jazeker weten van wel.

De boot ging voor anker
En hij haastte zich snel
Aan boord van de boot
Voor hij kon bedenken
Of dat nu wel slim was

Zo plots te vertrekken...

Op zee kwam de storm
van WOESJ en van WAAI
en heel hard van KLENG en van KABELEBAAI

HIJ DRAAIDE ZICH OM

de golven die botsten
de boot die ging onder
Met Jonas aan boord!

En toen:

Een wonder...

(Hoe ziet de boot er uit? Teken hem hier)

Daar zwom een walvis

Daar zwom een walvis

En wat dat beest groot is!

‘Hallo, ik ben Wally
Ik neem je gauw mee
Spring maar in mijn bek
Naar een warmere plek’

Zijn bek ging wijd open
Oké dan, had Jonas besloten,
En was er gauw in gekropen.

Weg van de golven en van het lawaai
hier was het muisstil
en... *een papegaai?*
‘Hallo... *Hallo...*’

Nee, dat was hij zelf!
De echo van Jonas
in het walvis gewelf

Tot hij het hoorde, heel luid en diep:

‘Hallo lieve Jonas,
welkom in mijn buik
ik ben je vriend Wally
en ik haal je hier uit.’

Gelukkig, dacht Jonas.
Hij was weer gered.
‘Is het oké als je me thuis even afzet?’
vroeg hij opgetogen

maar Wally zei toen, vrij onbewogen:

‘Dat doe ik Jonas
Maar eerst nog iets anders
Ik toon je mijn thuis
En wat daar aan de hand is...
Heb je nog even, voor deze ouwe walvis?’

(Hoe ziet de walvis er uit? Teken hem hier)

De zee die was prachtig

De zee die was prachtig
Zeg, nou, allemachtig.
Hij zag er de krabben, koralen en kreeften,
Ze zwommen er rond – Jonas in Wally – en het was of ze zweefden

Hij zag er de vissen, de wieren, de wormen,
Hij zag er het blauw en het geel en het groen
Maar wat kwamen Wally en hij hier dan doen?

‘Kijk hier, mijn vriend Jonas’
zei Wally, alsof het gewoon was
dat een walvis kon praten
als gids van de zeeën
Wally en hij
daar met z’n tweeën

‘Kijk hier onder water, hier leeft alles al samen
Alles zwemt en het zwiert en het blubt en het werkt
Als één groot geheel
Zonder mopper of mekker

Dat doen we omdat we goed weten...

Dat elke druppel de zee is

En geen drup wordt vergeten

Snap je wat ik bedoel,

met deze janboel?’

(Hoe zag de zee er uit? Teken hem hier)

5

Nu wist hij het zeker

En óf hij dat wist

En nu wist hij het zeker:

‘Wally, zet me thuis af!

‘t Is nog een paar meter’

Wally spuit en hij spettert

Tot Jonas met een kletter

het strand weer op rolt

recht voor zijn dorp

Jonas holt naar De Stad

op een haastige draf

snel vooruit komt hij niet

Totdat hij iets ziet...

Een *boom* stond er plots

Vol met bladeren en takken

‘Zal ik je meepakken?’

‘Nou, dank u, graag’, zei hij zonder hakken

En daar gingen ze snel

NU WIST HIJ HET ZEKER

De boom en de jongen
En toen wonderwel:
De poorten van De Stad
Wie had dat nog verwacht?

(Hoe zag de boom er uit? Teken hem hier)

6

Dag mensen van de grote stad

‘DAG MENSEN VAN DE GROTE STAD’

riep Jonas onbevreesd

‘IK BEN HIER HEEL GAUW NAARTOE GESJEESD

MET MIJN VRIEND HIER, DE BOOM

MAG DIE NU OPEN, DE POORT?’

En klikkedeklikkedeklik

Nou, wat een gezicht

De Grote Stad verscheen,

Jonas gauw naar binnen,

En de poort ging weer dicht

Zeg, waar is mijn vriend de boom nu gebleven?

‘Die is helaas niet meer in leven’

klonk een stem om hem heen

‘Zo gaat dat met bomen

Die komen

en geven

en zijn dan weer weg...

denk je nu pech?

denk dan nog maar eens
want eigenlijk is het een móói gegeven,
dat leven.'

Hij dacht nog eens na en wist dat het waar was
Van de boom en het leven
...En dat hij nu daar was!
Midden in de Grote Stad
Zoals van hem werd verwacht

'Ik ben hier', zei hij
'vanwege een briefje...'
Een blaadje met letters.
En één zin, er midden in:

HEL PONS JONAS, DER EGENIS OP
GROET JESUIT DE GROTE STAD

(Hoe zag de stad er uit? Teken het hier)

Hoera, hij is hier!

‘HOERA, HIJ IS HIER!’

Klonk er luid

Met gejoel en plezier

‘Jonas is hier, en hij maakt de regen

Och hemeltje, hier is de zegen’

Maar regen,

dat kon hij niet toveren.

Ik weet wel van druppels, van zee en van vis,

alles daar onder, maar niks van hier boven

Daar heb je het mis, zeiden de mensen

Wat je maar kan wensen

Dat doen we hier samen,

van de kleinste jongen tot de oudste dame

Alleen dan lukt het ons

Om regen te maken

van spetter en spatter en plons

Dus deden ze dat,

HOERA, HIJ IS HIER!

door het *samen* te wensen
Jonas, en al die mensen

hoog boven de zee, in de Grote Stad
ver van het sop en het nat

(Hoe zagen de mensen er samen uit? Teken ze hier)

Een eerste druppel verscheen

Tot daar opeens... *pling!*

Een eerste druppel verscheen

‘De regen, de regen!’, riep men, ‘Wat een zegen!’

En ja hoor, daar was het echt

Ze deden het samen

En zo kwam het terecht

De regen omlaag

En de rest op z’n pootjes

Zijn taak zat erop

Tot iemand zei: ‘Maar

Waar was je gebleven

Toen we je vroegen om regen?’

Nou, zei Jonas toen,

ik had nog iets te doen

Ik moest nog iets leren

Over zeeën en regen

Want elke druppel is de zee

En elke drup telt mee.

Dat wist ik nog niet.

Nu weet ik het wel.

EEN JONGEN EN DE WALVIS

(Hoe ziet de regen er uit? Teken het hier)